



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

sibi in ea ita fuisse reuelatum. Et idem Pater Franciscus Abulensis hoc, suo scripto confirmavit: & cuidam alteri Patri sibi familiari adiecit, quod postquam ipse in Societatem admitti petiuisset, & Pater BALTHASSAR respondisset, se velle ipsum recipere: Dæmon tentationem repetiisset tam vehementer, ut ipsum poeniteret, petiisse admitti. quare volens exercitia inchoata absque nota deserere, à Patre BALTHASSARE petiisse facultatem exeundi, ut quibusdam suis cognatis valediceret, & negotium quoddam cum eis expediret. Patrem verò ipsi respondisse: discede in nomine Domini: & quemadmodum tu vis tempus accipere, ut cogites, quid sis factururus; & nos illud accipiemus, ut cogitemus, quid nobis expediat. ex quo responso se intellexisse Patrem BALTHASSAREM ipsius cogitationes agnouisse: quare decreuit ipse ibi manere, donec re ipsa fuit in Societatem admissus.

§. II.

ET HOC alterum fuit, in quo admirandos fecit in animabus fructus, quia scilicet occulta, quæ in cordibus hominum gerebantur, antequam illi ea panderent, ipse cognoscebat, eò quod illa Deus ipsi reuelasset, in eos fines, quos ipse Deus intendebat: cuius rei aliqua valde notabilia exempla subiiciemus. Primum fuit Dñi Francisci Reynosi, qui postea fuit Episcopus Cordubensis: Is enim ex Vrbe rediens cum magnis Ecclesiasticis redditibus, voluit se per dies aliquot in domum

domum, quam nos tunc Senticæ habebamus, recipere, ad spiritualia Societatis Exercitia facienda; ut melius de suis rebus constitueret, ac de plana sui ipsius reformatione ageret. Petenti autem in hunc finem Patrem aliquem, datus illi est Pater Balthassar, tanquam huius negotij peritus & industrius. Qui cum die quodam post prandium soli essent, coepit Pater, atque si legeret eum cor, dicere ei omnes eius cogitationes, & consilia, quæ ex Vrbe adferebat, & quidquid intus in ipso gerebatur. Tantum res hæc stuporem attulit bono illi viro, (ut ipsemet postea retulit) ut multis profusis lachrymis totum se Patris manibus traderet, ac de tota vita eius ita constitueret, sicut iudicaret ad maius Dei obsequium futurum. Profecit tantum in Exercitijs circa Orationem; & vitæ totius, expensarum, pompæq; huius mundi reformationem: ut omnibus, qui ipsum nouerant, non paruam attulerit ædificationem, etiam cum magna vtilitate, & solatio multorum pauperum, quibus liberaliter suis Eleemosynis subueeniebat. A quo tempore proficiscebatur interdum Pallanciâ, ubi ipse aliàs habitabat, Villa-Garciâ, ubi Pater Balthassar manebat, ad eadem exercitia renouanda: ex quo insignem animæ fructum percipiebat, admirans ingentia dona, quæ Deus illi Patri contulisset.

INTER alias Personas, quarum Confessiones excipiebat, fuit etiam Diua Helena Quirogia, Cardinalis D. Gaspari Quirogij Tolerani Archiepiscopi ex fratre Neptis, quæ postea facta est Monialis Carmelitana Discalceata; & vixit, mortuæque est sanctissimè. Hæc Domina
duo

duo valde notabilia retulit, quæ cum Patre Balchaffare agens sentiebat. Alterum: quod eius verba plus quam aliorum cordi suo infigerentur, illud accenderent, & emollirent, cum magna vi lacrymarum. Et semel (inquit) fecit me flere peccata mea centies plus, quam in vita mea defleuissem; id quod per dies aliquot duravit: donec ad ipsum Patrem rediens, rem totam narraui: qui respondit: Deo sit laus, quod aquam ex lapide eduxerimus; & statim est me consolatus. Alterum erat, quod ipsa disceret experientia, se ab eo doceri id, quo anima sua maximè indigeret, quasi aperitissimè Pater videret eius necessitates: imò interdum priusquam ipsa necessitatem, qua premebatur, aperiret; conueniens ipse remedium proponebat. Et nominatim cum ipsa valde afflicta ad eum accederet, statim atque Confessionale ipsum esset ingressa, priusquam vllum verbum loqueretur, rem totam agnouit: primumque eius verbum fuit: Eia Domina, bonum habemus annū, magna erit messis: calamitates cum patiētia, grandia bona ferunt. Et alia vice, cum ipsa de sua in oratione ariditate lamentaretur: priusquam illa loqueretur, præuenit Pater dicens: si siccitas bonum adfert annum; bonum hunc habemus; quibus verbis consolationem illa, & animum accepit.

SIMILIS quid euenit alteri Dei ancillæ, cui ob insignem virtutem licebat quotidie communicare. hanc, cum die quodam confiteri vellet, fecit expectare per duas horas; & cum ad Confessionale descendisset, ei dixit, quidquid duabus illis horis in eius anima esset actum; quo audito, illa admirata est, & respiravit, benè iudicans col-

M 5 loca-

locatum laborem in expectando : huiusmodi enim reuelationes Deus facit suis ministris non solum ad eorum opinionem apud alios fouendam : sed etiam ad animandos & consolandos ipsos poenitentes, & reliquos, qui cum ipso agunt, ut ipsorum ministerijs magis illi proficiant.

D. Anna Henriquez soror Marchionis Alencij Sancto huic Patri valde pie addicta scripta in quadam charta, quam postea nobis tradidit, multa, quae sibi cum eo accidissent : inter alia autem hoc refert : (quod ab eodem Patre intellexit) quod, cum Pater Metinæ maneret, ipsa verò in alio quodam loco, viderit in Spiritu consolationem & afflictionem, qua ipsa premebatur ; & valde instanter orauerit Dominum, ut dignaretur rem ita disponere, ut possent se mutuo videre, ad eam consolandam, pro ut opus habebat. Id quod Deus illi concessit, Nam orta est quaedam occasio, qua illa cum viro suo deberet quoddam iter facere : & quamuis transire per Metinam esset circumire, & ipsa omnino tergiuerfaretur euitandi circuitus causa : omnes tamen difficultates oratio Patris superauit. Qui eius Confessionem excepit, & ita cum illa est locutus, ut extraordinarium quiddam in ea efficeret ; adeoque repletur consolatione, ut ei diceret, ne quiesco verbum vllum amplius mihi dicas Pater : quia non possum amplius ferre. Eadem etiam affirmavit : multa sibi in varijs occasionibus à Patre dicta, quae essent ipsi euentura : & omnia, pro ut à Patre fuerant praedicta, sibi euenisse.

* *